

* * Κατὰ τὴν Botanical Gazette αἱ ἄπιοι καὶ αἱ μὴ λέαι τὰς ὁποίας μετέηγεον εἰς Αὐστραλίαν ἐξ Εὐρώπης οἱ γερμανοὶ ἄπιοι δὲν ἐκαρποφόρον καίπερ ἀνωθῆσαι πλουσιώως. Ἠρξάντο δὲ καρποφοροῦσαι μόνον ἀπ' οὐ εἰσῆχθησαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ μέλισσαι ἐξ Εὐρώπης.

* * Ἡ χολέρα ἐνέσκηψεν ἀπὸ τινος ἐν Πεκίνῳ ἀπειλοῦσα νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις, καθ' ὑπερβολὴν δὲ θανατηφόρος εὐθὺς ἐξ ἄρχῃς.

* * Κατὰ τὸ ἔτος 1789 εἰσῆχθη εἰς Μασσαλίαν ὑπὸ τινος ἐμπόρου τὸ πρῶτον χρυσάνθεμον ἐκ Κίνας προερχόμενον. Ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ φυτοῦ τούτου ὅπερ κατέστη τὴν σήμερον κοινώτατον καὶ προσφιλέως ἀνὰ τὴν Εὐρώπην πᾶσαν, γενήσεται διεθνῆς ἔκθεσις χρυσανθέμων ἐν Βελγίῳ κατὰ τὸ ἀρχαιόμενον ἔτος καὶ σουνδριον τῶν καλλιεργητῶν αὐτοῦ.

* * Ἡ ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένη πασίγνωστος Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων ἐφορτᾶται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐκατονταετηρίδα τῆς ἐκδόσεώς της. Τὸ ἐπίσημον γεγονός θὰ πανηγυρισθῇ διὰ τῆς ἐκδόσεώς εἰδικοῦ τεύχους τῆς συνεργασίας τῶν νῦν καὶ πρόην συντακτῶν αὐτῆς περιέχοντος ἄρθρα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐφημερίδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Καλὸ στομάχι.

Ὁ οὐγγρος πρωθυπουργὸς Τίσσα ἐγευματίσθη παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Φραγκίσκῳ Ἰωσήφ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Βιέννῃ διατριβήν. Ὁ αὐτοκράτωρ ἦτο τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην εὐθυμὸς ὅσον οὐδέποτε καὶ παρετήρει μειδιῶν τὸν οὐγγρον πολιτευτὴν, ὅστις ἔτρωγε μετὰ πολλῆς ὀρέξεως. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ Τίσσα λαμβάνει νωπὸν ἄπιον καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ καθαρίζῃ.

— Ἀγαπητὲ Τίσσα, λέγει ὁ αὐτοκράτωρ προσηνώς, μὴν τρώγῃς ὀπωρικά ψυχρὰ μετὰ τὰ ζεστὰ φαγητὰ, θὰ σοῦ χαλάσουν τὸ στομάχι.

— Μεγαλειότατε, ἀποκρίνεται ἐκεῖνος ὑποκλινόμενος, ἕνας οὐγγρος ὑπουργὸς ὑποτίθεται πάντοτε πῶς ἔχει πολὺ καλὸ στομάχι.

Ἡ ἡλικία τῶν γυναικῶν.

— Πῶς θέλεις νὰ εἰπῆς, Μαρία, πῶς δὲν ἔκλεισες ἀκόμη τὰ τριάντα, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ μητέρα σου μοῦ τὸ ἔλεγε χθές;

— Ἡ μητέρα! μὴν ἀκοῦτε τὴν μητέρα μου! ἔχει μανίαν νὰ μὲ φορτώη χρόνια.

— Καὶ γιατί τάχα;

— Γιατί; νὰ! γὰρ νὰ φαίνεται αὐτὴ νεώτερή μου.

— ; !

Ἡ μεγάλη γενεά.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀναγινώσκει ἐν ἐφημερίδι ὅτι ἀπέθανεν εἰς ἀγωνιστῆς τοῦ 1821 ἑκατοντούτης:

— Τὶ ἄνθρωποι κ' ἐκεῖνοι! ἀνακράζει μετ' ἐνθουσιασμοῦ, γίγαντες ἀληθινοὶ! Ἀπ' τὴν δική μας γενεὰ κανένα δὲν εἶδα νὰ φθάσῃ τὰ ἑκατὸ!

Πενθερὰ καὶ γαμβροί.

Ἡ πενθερὰ ἀσθενεῖ βραχέως καὶ οἱ δύο γαμβροὶ συνδιαλέγονται περὶ τῆς ἀσθενείας:

— Τί λές; νὰ πάρωμε κ' ἄλλους γιατρούς;

— Δὲν χρειάζονται, καλέ! θὰ πεθάνῃ καὶ μὲ τὸν ἕνα, τῆς φτάνει.

Ὁ δημόσιος κήρυξ.

Ἡ θέσις δημοσίου κήρυκος εἶνε κενή. Προσέρχονται τις ζητῶν νὰ διορισθῇ:

— Ἐσῦρεις νὰ φωνάζῃς; ἐρωτᾶται.

— Βέβαια.

— Πολὺ δυνατὰ;

— Ὅσον θέλετε.

— Εἶχες ἄλλοτε τὴν θέσιν αὐτὴν ἀλλοῦ;

— Ὅχι! ἀλλὰ εἶμαι εἴκοσι χρόνια παντρεμμένος καὶ ἡ γυναῖκά μου καὶ ἡ πενθερά μου εἶνε κωφαῖς.

Ἄτυχια λωποδύτου.

Λωποδύτης συλλαμβάνεται ὑπὸ κλητῆρος καὶ προσάγεται εἰς τὸν ὑπαστυνόμον.

— Βρέ, χθὲς τὸ πρωὶ μόλις ἐπάτησες τὸ πόδι σου ἐδῶ καὶ τὸ ἀπόγευμα σὲ συνέλαβαν κλέπτοντα; Μὰ εἶνε φοβερὸ αὐτό!

— Ἀλήθεια φοβερό, κύρ ὑπαστυνόμε! δὲν 'πρόφθασα κὰν νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ἀθῆνα.

Ἰατρικὴ ἀστεϊότης.

Ἐξοχος ἄγγλος ἰατρὸς βραχέως νοσήσας ἀπώλεσεν ἅπασαν αὐτοῦ τὴν κόμην. Ὅτε δ' ἀνέρρωσεν, ἔλεγεν ἀστειεύόμενος:— Ὁ θάνατος μὲ εἶχε ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ μαλλιά. Μόλις κατώρθωσα νὰ τοῦ ξεφύγω! ἀλλὰ τὰ μαλλιά μου ὅλα ἔμειναν 'ς τὰ χέρια του.

Τετρακόσια!

— Κυρὰ Ἀννέζα, πῆρες μυαλὰ ποῦ σοῦ εἶχα εἰπῆ;

— Ναί, κυρία.

— Πόσα εἶνε;

— Μὰ, κυρία, δὲν τὰ ζυγίζου τὰ μυαλὰ.

— Πῶς δὲν τὰ ζυγίζου ποῦ πρέπει νὰ εἶνε τετρακόσια;

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΩΩΝ

Ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς διατήρησιν τῶν ψῶν εἶνε ἡ ἐμβύθισις αὐτῶν ἐντὸς ἀσβέστου. Τοῦτο μόνον τὸ καλὸν ἔχει ἡ ἀσβεστός ὅτι μετὰ παρέλευσιν καιροῦ εἰσχωρεῖ διὰ τῶν πόρων τοῦ κελύφους καὶ μεταδίδει δυσάρεστον τινα γεῦσιν εἰς τὸ ψῶν. Ἀλλ' ἐσχάτως κατορθώθη νὰ προλαμβάνηται καὶ τοῦτο διὰ τῆς προσθήκης μαγειρικοῦ ἁλατος 6 τοῖς 100 ἐν τῇ διαλυμένῃ ἀσβέστῳ. Διὰ τοῦ ἁλατος καθίσταται πυκνότερα αὐτὴ καὶ δὲν δύνανται νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ψῶν.